

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **M., s. r. o., Ž.** proti žalovanému v **1. rade: M. D., S.** a žalovanému v **2. rade: M. Z., P., o zaplataenie 376,09 Eur / 11 330 Sk / s prísl.,** o odvolaní žalovaného v 2. rade proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29. októbra 2008 č. k. 14 Cb 634/1997-65, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29. októbra 2008 č. k. 14 Cb 634/1997-65 v napadnutej časti úroku **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi 11 330 Sk s 23 % úrokom od 17. 04. 1995 do zaplataenia a nahradiť trovy konania 500 Sk s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká záväzok druhého žalovaného v rozsahu plnenia.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca sa domáhal zaplataenia sumy 11 330 Sk s 23 % úrokom od 17. 04. 1995 do zaplataenia spoločne a nerozdielne. Dlh vznikol z úverovej zmluvy č. X..

Žalovaný v 2. rade vo svojom odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že z dôvodu výkonu trestu nie je zaradený do zamestnania, preto nemôže dlžnú sumu z úveru zaplatiť.

Súd vykonal dokazovanie a zistil, že na základe úverovej zmluvy č. X. zo dňa 30. júla 1993 bol žalovanému v 1. rade poskytnutý úver 8 000 Sk v hotovosti s dohodnutým úrokom 18,5 % ročne. Úver mal dlžník splácať v mesačných splátkach po 300 Sk počnúc mesiacom

september 1993 a končiac septembrom 1996. Žalovaný úverovú zmluvu podpísal ako ručiteľ a dňa 30. júla 1993 podpísal aj vyhlásenie ručiteľa.

Súd mal za preukázané, že žalovaný v 1/ rade porušil podmienky úverovej zmluvy, úver nesplácal. Žalovanému v 2. rade ako ručiteľovi tak vznikla povinnosť pohľadávku veriteľa uspokojiť. Súd nárok posudzoval podľa § 497, § 502 a § 303 Obch. zák.

Na základe uvedeného súd žalobe vyhovel a žalovaným v 1. a 2. rade uložil povinnosť uplatnenú sumu spolu s úrokom zaplatiť.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal trovy konania vo výške 500 Sk / súdny poplatok /.

Žalovaný v 2. rade podal proti rozsudku v časti týkajúcej sa úrokov odvolanie podaním zo dňa 19. decembra 2008 v ktorom uviedol, že s dlhom 11 330 Sk súhlasí, ale nesúhlasí s 23 % úrokom, lebo úver bol poskytnutý vo výške 8 000 Sk a úrok bol dohodnutý 18,5 % ročne. Súhlasil i so zaplatením trov konania.

V doplnenom odvolaní zo dňa 5. októbra 2009 uviedol, že odvolanie smeruje len proti 23 % úroku a v ostatnom odkázal na svoje odvolanie.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že žalovaný v 2. rade ako ručiteľ ručí za celý neplatený dlh, teda aj za úrok dohodnutý v úverovej zmluve. Navrhol odvolanie zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec ako súd odvolací / § 10 ods. 2 O. s. p. / podľa § 212 ods. 2 písm. c/ O. s. p. a zistil, že odvolanie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie opodstatnenosti žaloby v časti 23 % úroku v súvislosti s nesplatením poskytnutého úveru. Rozsudok v časti uloženej povinnosti zaplatiť 11 330 Sk, nebol napadnutý odvolaním ani jedným z účastníkov.

V konaní nebolo spochybnené, že žalovanému v 1. rade bol poskytnutý hotovostný úver vo výške 8 000 Sk, ktorý nebol úverovým dlžníkom / žalovaný v 1. rade / splatený.

Úver bol zabezpečený ručiteľským záväzkom žalovaného v 2. rade. V prípade nesplnenia záväzku z úverovej zmluvy dlžníkom, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ručiteľa a to v rozsahu nesplateného úveru vrátane dohodnutých úrokov.

Ustanovenie § 157 O. s. p., určuje obsahové náležitosti rozsudku a ich správnosť a úplnosť je predpokladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Štruktúra odôvodnenia rozhodnutia je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Súd pri odôvodňovaní rozhodnutia musí postupovať spôsobom záväzne určeným v § 157 ods. 2 O. s. p., ak daným spôsobom nepostupuje dochádza k nepreskúmateľnosti rozhodnutia pre nedostatok dôvodov alebo ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Pokiaľ súd v odôvodnení neuvedie, ktoré skutočnosti mal za preukázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval, nie je možné v odvolacom konaní preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia.

V preskúmvanej veci zo žaloby vyplýva, že žalovaní dlhujú žalobcovi titulom úveru č. X. sumu 11 330 Sk a žalobca žiadal, aby súd vydal platobný rozkaz, ktorým by uložil žalovaným povinnosť zaplatiť 11 330 Sk s 23 % úrokom od 17. 04. 1995 do zaplataenia.

K žalobe bola priložená kópia úverovej zmluvy, doklad o vyplatení sumy 8 000 Sk žalovanému v 1. rade, ručiteľské vyhlásenie žalovaného v 2. rade, upomienka žalovanému v 1. rade a upozornenie ručiteľa.

Zo žaloby však nie je jednoznačné, čo je obsahom žalovanej sumy, okrem istiny úveru / 8 000 Sk / poskytnutej žalovanému v 1. rade, i keď z hľadiska jej priznania žalobcovi nebola napadnutá odvolaním a ani nie je predmetom preskúmvania, ale pre posúdenie odvolania proti 23 % úroku je nutné zistiť všetky skutočnosti súvisiace s nárokom uplatneným v žalobe, predovšetkým aký úrok je predmetom žaloby / nie je označený ako úrok z omeškania, ani ako o úrok podľa čl. II bod 1/ príp. v spojení s bodom 3/ úverovej zmluvy /. Zo spisu ani s vykonaného dokazovania pred prvostupňovým súdom teda nie je zrejmé, zaplataenie akého úroku žalobca žaluje, taktiež ani výška nebola predmetom dokazovania a v rozhodnutí nebola ani riadne zdôvodnená. Žaloba v jej dôvodoch tieto zásadné právne skutočnosti

taktiež neobsahuje a prvostupňový súd rozhodol bez toho, aby dostatočne zistil skutkový a právny stav veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených skutočností rozsudok v napadnutej časti úrokov z omeškania podľa § 221 ods. 1 písm. h/, ods. 2 O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom bude musieť doplniť dokazovanie v naznačenom smere.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

V Bratislave 26. februára 2010

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková